

Het leven is wat het altijd geweest is.
De draad is niet gebroken.
Wat we waren voor elkaar zijn we nog altijd.
Bid, glimlach, denk aan mij.
Lach om wat ons samen heeft doen lachen.
Nee, ik ben niet ver,
juist aan de andere kant van de weg.

Augustinus

Greet Desmet

opvoedster in De Ark

geboren te Waregem op 21 oktober 1954
plots overleden te Boechout op 27 september 2003

Greet,

*Lieve klaproos
Onderhevig aan de natuur
Regen, zon, een zuchtje wind
Jij bleef bloeien, stralen, meewiegen
Je ontvouwde je warme armen vol vertrouwen
Je vrienden
Je familie
Je geliefde kwetsbaren
Zelfs onbekenden op je pad
Jij koesterde hen in je hart*

*Je liet ons genieten van tedere dingen
Ons voelen hoe ademloos stilte kan zijn
Je liet ons in je ziel kijken
Door je schrijven, je foto's, je beelden*

*Het leven liet je bloeien voor even, een moment ...
Ach wat hadden wij jou graag oneindig gewenst.*

allen die je liefhebben

Greet, dank je voor zoveel grote liefde in zoveel kleine dingen.